

PERGALĖ

LIETUVOS KP ZARASŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO DARBO ZMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

ZARASAI

1959 m.

gegužės

14

KETVIRTADIENIS

Nr. 57 (1787)

Kaina 15 kap.

VISAS JĖGAS KUKURŪZŲ SĖJAI!

Spartinti tempus

Išitikinę iš savo prakti-
kos kukurūzų nauda (pra-
ėjusiais metais iš 19 ha
ploto čia buvo pagaminta
360 tonų kukurūzų siloso),
„Pirmūno“ žemės ūkio ar-
telės kolūkiečiai šiemet žy-
miai išplečia kukurūzų pa-
sėlius, papildydami jų plo-
tą iki 32 ha, ir užsibrėžia
uždavinį: gauti iš kiekvie-
no hektaro vidutiniškai po
300—400 cmt žaliosios ma-
sės.

Savo ketinimus jie pa-
remia darbu. Parinkti geri
sklypai, žemė gerai įdirbta,
kiekvienas jos hektaras pa-
tręštas 40 tonų durpių-mės-
ų pūdiniu bei mineralinė-
mis trąšomis. Gegužės 12
dieną pirmos brigados kol-
ūkiečiai pradėjo sėti. Sė-
jama vien tik kvadratinio-
lizdiniu būdu, panaudojant
šiam tikslui pritaiktą
traktorinį kultivatorių ir
arklinį ženklintuvą. Pirmą
dieną buvo pasėta apie
penkis hektarus. Blogai tik
tai, jog į lizdą beriama po
8—10 grūdų, tuo tarpu kai
lizde neturi būti daugiau
kaip 2—4 grūdai.

Neblogai sėjami kukurū-
zai Capajevo vardo, Stali-
no vardo, „Nemuno“ kol-
ūkiuose. Siose artelėse pir-
momis dienomis jau užsėta
po 4—6 ha.

Tačiau dar ne visi kol-
ūkiečiai stengiasi pilnai iš-
naudoti palankų laiką bei
reikiamus terminus, siekda-
mi gauti gausų kukurūzų
žaliosios masės derlių. Iki
gegužės 12 dienos P. Cvir-
kos vardo, „Aušros“ kol-
ūkiečiai tepasėjo vos po vie-
ną hektarą, o daugelis net
nepradėjo šio svarbaus ir
atsakingo darbo.

Dabar tinkamiausias lai-
kas kukurūzams sėti ir rei-
kia jį pilnai išnaudoti. Rei-
kia mobilizuoti visus kol-
ūkiečius šiam darbui sie-
kiant šią savaitę pilnai už-
baigti kukurūzų sėją. Tik
savalaikiai, kokybiškai at-
likta kukurūzų sėja kvad-
ratiniu-lizdiniu būdu gali
užtikrinti gausų derlių.

Užbaigė linų sėją

„Lenino atminimo“ kol-
ūkio žemdirbiai kasmet pa-
siekia neblogus rezultatus
augindami linus. Jiems sėkmę
nulemia ankstyva linų
sėja prisilaikant visų
agrotechnikos reikalavimų.
Taip ir šiemet linų augin-
tojai geriausiais terminais
pasėjo visus 40 hektarų linų.
Sėja atlikta tik eiliniu
būdu traktorinėmis bei ark-
linėmis sėjamosiomis.

Kolūkio laukininkystės
brigadose šiomis dienomis
sodinamos bulvės, pradėta

Komjaunuoliai kukurūzus pasėjo

Mūsų kolūkio kukurūzų
augintojų komjaunimo-jau-
nimo grandis, vadovauja-
ma A. Rybakovos, šiomis
dienomis pasėjo kukurūzus
iš anksto gerai patręšose
ir įdirbtose dirvose V lau-
kininkystės brigadoje. Be-
to, komjaunuoliai padėjo
pasėti kukurūzus ir kituose
brigados žemdirbių augi-
namuose plotuose. Viso bri-
gadoje iki šiol pasėta 7
hektarai kukurūzų. Sėja
atlikta tik kvadratinio-liz-
diniu būdu.

Vakar pasėjo pirmuosius
hektarus kukurūzų V. Mi-
laševičiaus vadovaujama
grandis VI laukininkystės
brigadoje ir J. Sinkevičiaus
brigados — III brigadoje.

J. Chmieliauskas
Capajevo vardo kolūkio
sąskaitininkas

Pasitikint gamtos malonėmis

Glostomos šiltų saulutės
spindulių rausvais žiedais
pasidabino obelys, pabalo
nuo žiedų vyšnios. Žydi
sodai. Reiškia, jau dirva
pakankamai įšilo ir nedel-
siant reikia sėti kukurūzus.
Ruošiasi sėti kukurūzus
ir „Lenino keliu“ kolūkio
laukininkai. 11 ha kukurū-
zų augins trečios laukinin-
kystės brigados nariai, iš
jų 5 ha — kolūkiečių pa-
sodybiniuose sklypuose, li-
kusius 6 ha — bendruose
plotuose. Parinktos ir pa-
ruoštos tinkamos dirvos, ap-
sirūpinta sėklomis. Kukurū-
zus numatyta sodinti kvad-
ratiniu-lizdiniu būdu. Bri-
gadininkas tai skaito pil-
nutiniu pasiruošimu.

— Augs kukurūzai, jei
vasara palanki bus.

— O kas atsakingas už
jų priežiūrą? Grandys su-
darytos, grandininkai yra?

Negalutiniai 1959 metų Visasąjunginio gyventojų surašymo rezultatai

Centrinės Statistikos valdybos prie TSRS Ministrų Tarybos pranešimas

Pagal TSRS Ministrų Tarybos nutarimą, 1959 metų sausio mėnesį buvo įvykdytas Visasąjunginis gyventojų surašymas. Surašymo duomenimis, TSR Sąjungoje 1959 metų sausio 15 d. gyveno 208 milijonai 826 tūkstančiai žmonių.

Tarybinė liaudis, sakoma CSV pranešime, pakėlė didžiausius antrojo pasaulinio karo sunkumus, todėl žuvo daug milijonų gyventojų Tėvynės karo frontuose ir rajonuose, kurie buvo okupuoti, o taip pat smarkiai sumažėjo gimimų skaičius karo metais. Ir vis dėlto Tarybų Sąjungoje gyventojų skaičius, prieš karą sudaręs 190,7 milijono, padidėjo iki 208,8 milijono 1959 metais, arba 18,1 milijono žmonių.

Visoje TSR Sąjungoje gyventojų skaičiui per tą laiką padidėjus 9,5 procento, Uralo rajonų gyventojų skaičius padidėjo 32 procentais, Vakarų Sibiro — 24 procentais, Rytų Sibiro — 34 procentais, Tolimųjų Rytų — 70 procentų, Vidurinės Azijos ir Kazachstano — 38 procentais.

CSV pranešime po to pateikiami duomenys apie sąjunginių respublikų gyventojų skaičių. Tarybų Lietuvoje, kaip pažymima CSV pranešime, 1959 metų sausio 15 d. buvo 2 milijonai 713 tūkstančių gyventojų.

Vyrų ir moterų skaičius Tarybų Sąjungoje tarp surašymų pasikeitė šitaip: pagal surašymą 1926 metų gruodžio 17 d. buvo (procentais palyginti su visais gyventojais) vyrų —

48 procentai, moterų — 52, pagal surašymą iki 1939 metų sausio 17 d. — vyrų — 48 procentai, moterų — 52, pagal surašymą iki 1959 metų sausio 15 d. — vyrų — 45 procentai, moterų — 55 procentai.

Toks vyrų ir moterų skaičiaus santykis susidarė vyresniojo amžiaus žmonių sąskaita dėl karų padarinių, daugiausia antrojo pasaulinio karo padarinių. Kai dėl jaunesnių kaip 32 metų amžiaus gyventojų, tai šiuo metu šio amžiaus vyrų ir moterų skaičius vienodas.

Tarybų valstybės rūpinimasis vaikais ir motinomis bei šeimos stiprinimu, o taip pat tvirtas tarybinės liaudies gerovės kilimas Tarybų Sąjungoje užtikrino didelį gimimų skaičių, smarkų mirtingumo sumažėjimą, ypač vaikų amžiuje, ir gyventojų gyvenimo pailgėjimą. Palyginti su ikirevoliuciniu laikotarpiu bendras gyventojų mirtinumas sumažėjo 4 kartus, o vaikų mirtinumas — beveik 7 kartus. Natūralus gyventojų prieauglis (skirtumas tarp gimimų ir mirimų skaičiaus) mūsų šalyje pastaruoju metu viršija tris su puse milijono žmonių per metus.

TSR Sąjungos miestų gyventojų skaičius, prieš karą sudaręs 60,4 milijono, padidėjo iki 99,8 milijono 1959 metais, arba 39,4 milijono žmonių. Sis padidėjimas įvyko dėl natūralaus miestų gyventojų skaičiaus padidėjimo ir žymiam skaičiui kaimo gyventojų perėjus dirbti į miestus bei

už kukurūzus, suinteresuoti išauginti gerą jų žaliosios masės derlių. Jie laiku atliks pagrindinius priežiūros darbus, o taip pat dalyvaus ir kituose brigados darbuose. Gi ravėjimui galima bus išskirti ir ne grandies narius.

Kadangi kukurūzų priežiūra reikalauja ypač daug ir kruopštaus darbo, kukurūzų augintojus reikia materialiai užinteresuoti. Materialinio paskatinimo priemonės galima taikyti įvairias: už kukurūzų auginimą išdirbtus darbdienius mokėti garantuotą atlyginimą, nustačius planinį derlių, išmokėti premijas.

Neatidėliotinas dienos uždavinys kolūkyje — kukurūzų sėja bei išankstinis jų priežiūros organizavimas. Delsti šių darbų rebe galima.

Neatidėliotinas dienos uždavinys kolūkyje — kukurūzų sėja bei išankstinis jų priežiūros organizavimas. Delsti šių darbų rebe galima.

V. Raubiška

gyvenvietes. Kaimo gyventojų perėjimas į miestus yra tolesnio žymaus pramonės gamybos didėjimo rezultatas ir pasidarė galimas dėl mechanizavimo laimėjimų ir pakilus darbo našumui socialistiniame žemės ūkyje.

CSV pranešime taip pat pateikiami duomenys apie miestų ir kaimų gyventojų skaičių sąjunginėse respublikose, o taip pat gyventojų skaičių respublikose, kraštuose ir srityse, apie miestų ir miesto tipo gyvenviečių bei jų gyventojų skaičiaus augimą nuo 1939 metų iki 1959 metų.

1939 metais Tarybų Sąjungoje buvo 11 miestų, turinčių po 500 ir daugiau tūkstančių gyventojų. 1959 metais tokių miestų buvo 25. Taip pat pateikiamos žinios apie gyventojų skaičių miestuose, kurie yra sąjunginių ir autonominių respublikų, kraštų ir sričių centrai, o taip pat kituose miestuose, kuriuose gyvena daugiau kaip 50 tūkstančių gyventojų. Maskvoje 1959 metų sausio 15 d. gyveno 5032 tūkstančiai žmonių, Leningrade — 3300 tūkstančių žmonių.

1939 metais Lietuvos miestuose gyveno 659 tūkstančiai žmonių, o 1959 metų sausio 15 d. 1045 tūkstančiai gyventojų. Kaime 1959 metų sausio 15 d. buvo 1668 tūkstančiai žmonių, arba 61 procentas visų Tarybų Lietuvos gyventojų.

Tarybų Lietuvos sostinėje Vilniuje, kaip pažymima CSV pranešime, 1959 metų sausio 15 d. buvo 235 tūkstančiai gyventojų palyginti su 215 tūkstančių 1939 metais, Kaune — 214 tūkstančių palyginti su 152 tūkstančiais 1939 metais. Klaipėdoje 1959 metų sausio 15 d. buvo 89 tūkstančiai gyventojų, Šiauliuose — 60 tūkstančių. Palyginti su 1939 metais Šiauliuose gyventojų skaičius padidėjo 90 procentų.

Trumpi preliminariniai surašymo rezultatai gauti remiantis surašinėjimo darbuotojų apskaičiavimais. Šiuo metu skaičiavimo materialiai užinteresuoti. Materialinio paskatinimo priemonės galima taikyti įvairias: už kukurūzų auginimą išdirbtus darbdienius mokėti garantuotą atlyginimą, nustačius planinį derlių, išmokėti premijas.

Pranešimas

apie kukurūzų sėją ir bulvių sodinimą rajono kolūkiuose 1959 m. gegužės 12 d.

Eil. Nr.	Kolūkių pavadinimas	Kukurūzų		Bulvių	
		Planas (ha)	Ivykdyta (ha)	Planas (ha)	Ivykdyta (ha)
1.	„Aukštaičio“	16	—	50	8,6
2.	„Aušros“	20	1,0	50	1,5
3.	Capajevo vardo	30	6,0	80	3,0
4.	„Garbingo darbo“	27	—	45	—
5.	J. Zemaitės vardo	37	—	50	4,0
6.	Kalinino vardo	31	—	70	19,0
7.	„Lenino atminimo“	24	2,0	50	3,0
8.	„Lenino keliu“	10	—	50	10,0
9.	M. Melnikaitės vardo	30	—	65	—
10.	Mičiurino vardo	16	—	40	4,0
11.	„Nemuno“	18	5,0	50	14,0
12.	„Pažangos“	20	—	40	11,0
13.	P. Cvirkos vardo	20	1,0	52	—
14.	„Pirmūno“	30	—	70	18,6
15.	Puškins vardo	17	—	40	6,0
16.	„Raudonojo Spalio“	22	—	50	0,5
17.	Stalino vardo	33	4,0	53	8,0
18.	„Tarybinio artojo“	20	—	70	10,0
19.	„Tarybų Lietuvos“	17	—	40	4,0
20.	„Už taiką“	17	2,0	30	1,2
21.	V. Kudirkos vardo	24	—	40	11,0
22.	Zdanovo vardo	17	—	80	2,5
23.	„Žemdirbio“	6	—	10	5,0

RVK plano komisija

SEKTI DARBO PIRMŪNŲ PAVYZDŽIU—SIEKTI BENDRO PAKILIMO!

Stase mes didžiuojamės

Darbščias rankas ir neramų būdą turi mūsų kolūkio ketvirtos laukininkystės brigados kolūkietė Stasė Eitminavičiūtė. Ji visada ten, kur reikalingos darbo rankos.

Ziemos metu Stasės irgi niekas neris sėdinčios namuose. Jai patinka darbas prie arklų, todėl kolūkio valdyba patikėjo brigados arklininko pareigas. Tačiau Eitminavičiūtė ne tik pavyzdinai atlieka šį, kaip kolūkietė sako, vyrišką darbą, bet suranda laiko padirbėti ir lauke.

Daug darbščių rankų reikalauja pirmųjų septynmečio metų pavasaris. Stasė Eitminavičiūtė įsijungė į pavasario darbų sriautę su nauja energija ir užsidegimu. Atsikėlus anksti rytą ji pašeria arklus, pagirdo, sulygina tvartė mėšlą, o paskui drauge su visais išvažiuoja į lauko darbus.

Mes didžiuojamės Stase. Bet ir kaip nesididžiuoti? Ji — tikra kovotoja už kolūkio septynmetį, jaunimo pažiba, niekad nenuilstanti, pilna energijos. Iš jos kolūkio jaunimas gali pasimokyti, kaip reikia dirbti ir kovoti už tolesnį kolūkio ekonominį pakilimą.

Norėtusi, kad visi kolūkio jaunuoliai ir merginos pasektų darbštuolės Stasės Eitminavičiūtės pavyzdžiu.

A. Olsevčiūtė

„Tarybinio artojo“ kolūkio agronomas



Nuotraukoje: S. Eitminavičiūtė poilsio metu.

Sudarykite mums sąlygas ir mes neapvilsime

„Pirmūno“ kolūkis įsipareigojo šiemet pagaminti kiekvienam šimtui hektarų arimų po 30 centnerių kiaulienos, tai yra du kartus daugiau, negu 1958 metais. Kadangi artelė dar tebėra ekonomiškai nestipri, tad mūsų sąlygomis šie užmojai yra dideli. Iš kitos pusės žiūrint, įvykdę šiuos planus, mes kaip tik smarkiai pakelsime kolūkio ekonomiką, nes kas daugiau, jei ne gyvulininkystė, kolūkiui duoda didžiausias pajamas.

Mūsų artelės gyvulių augintojai daug stengiasi. Aš kiaulių fermoje dirbu trečius metus. Pagal galimybes, atrodo, pasiekiau ir kai kuriuos rezultatus. Pavyzdžiui, praeitais metais nupenėjau 96 kiaules bekonui, iš kiekvienos motinės kiaulės gavau po 12,6 paršelio.

Šiemet pastangas dar labiau padidinau. 4 mėnesių laikotarpyje penėjau 37 kiaules bekonui, dalis jų jau pristatyta valstybei. Kitas neužilgo baigsiu atpe-

nėti. Zymiai daugiau šiemet atveda paršelių mano prižiūrimos 7 motinės kiaulės. Pavasarinio paršiavimo metu gavau iš kiekvienos jų po 11–12 paršelių.

Mano tikslas gi, rašant šį straipsnį, ne girtis rezultatais, bet išskirti tai, kas mums, kiaulininkams, dar trukdo siekti naujų laimėjimų. O tų trūkumų laiku nepašalinus, sunku bus sėkmingai įvykdyti įsipareigojimus.

Kiaulidė, kurioje dirbame, yra pusiau tipinė. Nors jau daug metų, kai ji eksploatuojama, bet iki šiol ji neįrengtas nei vanden-tiekis, nemechanizuoti pašarų pristatymas, mėšlo išvežimas. Taigi kiaulininkams visus darbus reikia atlikti primityviausiu būdu, kas atima daug laiko, reikalauja daug jėgų.

Dar didesnis kolūkio valdybos apsilėidimas yra tas, kad kiaulidėje iki šiol neįrengta sručių duobė, pašarų virtuvėje neturime šuntintuvų.

Norint išvardinti visas negeroves, visus skundus tektų sudaryti ilgą sąrašą. Bet mes jo neturime sudarę, viską pasakome kolūkio pirmininkui, brigadininkui, valdybos nariams žodžiu.

J. BALTUŠIS



Nepavargstanti Genė

Genė Smirnova — jauna mergina, vos neseniai pradėjusi savarankiškus gyvenimo žingsnius.

Zdanovo vardo kolūkio trečioje laukininkystės brigadoje yra nemaža žmonių, iš kurių galima pasimokyti darbštumo, supratimo apie žmogaus vietą visuomenėje. Drąsiai galima pasakyti, kad vertas pasekimo ir šios jaunos kolūkietės gyvenimas.

Palikusi mokyklos suolą, Genė Smirnova nieišėjo švaraus darbelio, kaip kad daro atskiri jauni žmonės. Tėvai ir mokykla sugebėjo įskiepyti jai meilę darbui, pagarbą tiems, kurie savo rankomis kuria pasaulio gėrybes, būtent, arią, sėją, brandina javą.

Dar būdama mokine, vasaros atostogų metu Genė,

kiek leido jėgos, stengdavosi pavaduoti motiną lauko darbuose. „Darbšti kolūkietė išaugs tavo dukra!“ — matydami, kaip rišdama paskui kertamąjį pėdus ar kituose darbuose vikriai sukasi Genė, dažnai sakydavo žmonės Smirnovos motinai.

Neapvylė auganti dukra motinos ir kolūkietės lūkesčių. Nebūna dabar dienos, kad Genė Smirnova neišeitų į darbą. Ir kas charakteringa šiai merginai — ar ji dirbtų prie kūlėms, ar kur nors kitur, ji niekada nepasiskųs ir nepadejuos, jog pavargusi ir rytoj šiame darbe nedirbsianti, Genė visada linksiama, patenkinta, savo jaunatvišku gyvumu užkre-

čianti ne tik savo amžiaus draugus, bet ir pagyvenusius kolūkietes.

Neseniai grupė Zdanovo vardo kolūkio trečios laukininkystės brigados kolūkietės rinko nuo laukų akmenis. Vakare, jau baigiant darbą, į lauką atėjo brigadininkas. Matėsi, jog jis kažkuo tai susirūpinęs.

— Mūsų darbu nepatenkintas, brigadininke? — pasiteiravo vienas iš dirbusių kolūkietės.

Pasirodo, reikalas buvo tame: į Turmanto stotį atvyko vagonas su koncentratais kolūkio gyvuliams ir brigadininkas gavo užduotį pristatyti juos į kolūkį.

— Aš suprantu, — dieną dirbus kam norėsis dar ir nakties metu dirbti, bet jeigu vagono neiškrausime, kolūkiui teks sumokėti už pristovėjimą, — paaiškino brigadininkas ir paklausė: — Kas iš jūsų sutiks važiuoti?

— Aš sutinku, — pasiūlė Genė Smirnova, apsidairiusi aplinkui, pakalbo: — Kas nesutiks? Kolūkis mokės, reiškia, mes mokėsime. O kam pinigų švaistyti? Ne tiek mes jau šiandien nuvargome. Važiuojame!

— Važiuojame, — gal kai kurie ir nenoriai, tačiau, vis dėlto, pritarė Genė.

Reikia pažymėti, Genė Smirnova ne tik gera kolūkietė, bet gera ir duktė. Pargrįžusi iš lauko darbų ji savo gyvumu pripildo ir namus. Visur jos būna pilna: ir darže, ir prie galvijų, ir kambaryje. Džiugu motinai, kada dukterį giri kaimynai ir kada pati yra ką pasakyti.

„Niekad nepavargstanti Genė“ dažnai vadina Smirnovą trečios laukininkystės brigados kolūkietė. Bet ar žmogus, kokio jis amžiaus bebūtų, kuris turi tikrą ir aiškų gyvenimo tikslą, kovoja už bendrą reikalą, gyvena kolektyvo reikalais, kada nors pavargsta? Ne. Tokia ir Genė Smirnova — jaunoji kolūkio septynmečio kovotoja.

L. Kasjanova

Beinoravičiai galėtų gyventi pasiturinčiai

Apie Aukštakalnio kaimo Puškino vardo kolūkio antros laukininkystės brigados kolūkietę Kazį Beinoravičių kaimynai taip kalba: „Galas jį žino, matyt, nesiseka žmogui. Kaip besiplėšia, o galo su galu sudurt negali. Vos prasideda vasara, o jis jau prašo iš valdybos duonos avansu“.

Kokios gi viso to priežastys? Kolūkietė darbadienis juk kasmet darosi turtingesnis ir sąžiningai dirbant galima gyventi pasiturinčiai.

Pats šeimos galva Beinoravičius gana darbštus žmogus. Jau kelinti metai iš eilės, prasidedant gamykliniam periodui, jis gano kolūkio karves. Kiekvienam suprantama: piemens darbas nėra lengvas. Ar lietūs, ar kaitra — būk savo vietoje. Žinoma, pagal darbą ir atlyginimas. Kolūkio valdyba nutarė jam už darbadienį mokėti po 2 kg grūdų ir po 2 rub. pinigais. Duonos ir pinigų Beinoravičius uždirba nemažai.

Be paties Beinoravičiaus, šeimoje yra dar penki asmenys. Va čia ir

pradedama aiškėti, kodėl Beinoravičiai gyvena blogai. Kazio žmona Elena, dar galinti dirbti moteris, tačiau kolūkinėje gamyboje nedalyvauja. Kolūkietė, girdėdama jos kalbas, kad sunku verstis, dažnai pasišipo iš jos: „Taip dirbdama, aišku, rojais nesukursi“. — Aš ir mano vaikai ne kolūkietės. Kolūkietis tik mano vyras ir duktė Stefanija. Ko jums reikia? Pamėgink bent kartą išleisti vaikus į darbą, tada nuo brigadininko ir neatsikratysi, — pakelia į tai triukšmą Beinoravičienė.

Ką gi, skaudu, jog ir šiandien pas mus dar pasitaiko žmonių su tokiomis pažiūromis, bet kolūkis dėl Beinoravičienės nenuskurs, o jeigu ji išdirbtų nors 50–100 darbadienių, šeimos aruodas žymiai pasipildytų.

Paaukliai mokiniai vasaros atostogų metu laip pat galėtų padirbėti kolūkyje, tačiau motina visomis išgalėmis priešina. Sūnus Romas praeitais metais, prieš išeidamas tarnauti į Tarybinę Armiją, išstisus metus

prasibaladojo neuždirbdamas nė kapeikos. O jis galėjo išdirbti net 300 darbadienių.

Kiekvienam suprantama, — viena bitė avilio medaus neprineš, nors skrajotų iš kailio nerdamasi. Tačiau triūsdomos visos, tai nors po mažytę kruopelę, bet prineša tiek, jog paskui žmogaus akis stebisi. Taip turėtų gyventi ir Aukštakalnio Beinoravičių šeima. O Elena Beinoravičienė turėtų vis dėlto pamatyti, kad tie, kurie sąžiningai dirba kolūkyje, gyvena pasiturinčiai.

Jie, tiesa, pažada ateiti mums

į pagalbą, bet neskuba. Pavyzdžiui, dar pernai prašėme pirmininką, kad atsiųstų statybininkus atremontuoti praėjimą tarp gardų, nes jis labai duobėtas ir sunku stumti mėšlu pakrautą vežimėlį. Pažadėjo, bet ir šiandien padėtis liko ta pati, neskaitant, kad duobės išsimušė dar gilesnės. Štai, atrodo, gan pigus dalykas — trintuvė šakniavaisiams smulkinti, bet ir tos mums niekas neparūpina: vargstame aštrindamos senąją.

Atėjo pavasaris, gyvulius būtina, jei ne laikyti vasaros stovykloje, tai bent kasdien išleisti į lauką pasivaikščioti. Gi iki šiol niekas neskuba prie kiaulidės įrengti aptvarus. Tokiu būdu kiaulės nemato saulės, negauna gryno oro. O tas, aišku, smarkiai atsiliepia į jų normalų augimą.

Mano priekaištai šiame atvirame laiške kolūkio valdybai yra pagrįsti. Dar sykį kartoju: sudarykite mums normalias sąlygas dirbti — mes jūsų, o ir visų kolūkietės lūkesčius pilnai patenkimsime.

S. Špakauskienė

„Pirmūno“ kolūkio kiaulininkė

UZKARPATES SRITIS. Užgorodo rajono „Pobiedos“ kolūkyje gerai išvystyta plonavilnė avininkystė. Žemės ūkio artelės avių fermos, kurioje yra vien veislės avys, vadovauja prityręs aviganis K. Siutė. Jis kasmet gauna gerą ėriukų prieauglį bei didelį vilnos prikirimą.

Zymus gyvulių augintojas įsipareigojo pirmąs septynmečio metais gauti iš kiekvieno 100 avių po 135 ėriukus ir prikirti iš kiekvienos avies vidutiniškai po 5 kg vilnos. Jis garbingai vykdo savo įsipareigojimus. Iš kiekvieno šimto avių K. Siutė jau gavo po 134 ėriukus.

Nuotraukoje: „Pobiedos“ kolūkio aviganis K. Siutė.

L. Kovgano nuotr. (TASS).

Kaip jūs vykdote prisiimtus įsipareigojimus?

Ką numatėme — padarysime

Zengdami pirmus žingsnius vykdant septynmečio planą, mūsų žemės ūkio artelės gyvulių augintojai įsipareigojo šiemet pagaminti šimtui hektarų arimų po 38 cent kiaulienos, t. y. nupenėti 320 bekonų. Per 4 šių metų mėnesius pagaminome 6,1 cent kiaulienos 100 ha arimų, tuo tarpu kai praėjusiais metais per tą patį laikotarpį buvo gauta vos 1,3 cent kiaulienos. Kas gi užtikrino mus smarkiai pakeisti padėtį?

Pirmiausia tai, kad kolūkis turėjo šiemet žymiai didesnę pašarų atsargą. Per visą žiemos laikotarpį motininėms kiaulėms į dieną buvo duodama po 1,5 kg miltų, 4 kg bulvių, 4 kg runkelių, o taip pat linų bei dobilų pelų. Auginamų kiaulių bekonui racionas susideda iš 2,5 kg miltų, 4 kg bulvių 4 kg runkelių ir 3—3,5 litro nugriebto pieno. Nemažą maisto normą gauna paršeliai. Be to, jie šeriami kartus per parą.

Kiek kitaip organizuosime kiaulių priežiūrą vasaros laikotarpiu. Esant palankiam orui visi gyvuliai, išskyrus paršelius iki 4 mėnesių, bus laikomi ištiesa parą stovykloje. Lietingą dieną kiaulės bus suvaromos į patalpą, nes palikus jas darganoje blogėja jų odumas, gyvuliai nerims-ta.

Vasaros laikotarpiu be pagrindinių pašarų kiaules gausiai šersime žaliuoju pašaru: žirnių-avižių, vikių-avižių mišiniu, jaunais dobilais, runkelių lapais. Žaliąjį pašarą rūpestingai sumulkiname bei sumaišome su bulvėmis, miltais ir nugriebtu pienu. Gyvuliai noriai ēda taip paruoštą pašarą ir greit auga.

Pasikeitė ir gyvulių auginimo sąstata. Dabar fermoje dirba žmonės, mylin-

teji savo darbą. Dar visai neseniai kiaulių fermoje dirbo laikini žmonės, kurie dažniausiai stengdavosi tik išbūti fermoje nustatytą laiką, o reikalo sėkmė jiems nerūpėjo. Dabar padėtis pasikeitė. Kiaulininkės Genė Kavoliukaitė, Aldona Seduikytė ir Genė Tarulytė yra nuolatinės fermos darbuotojos, jos rūpestingai ir uoliai dirba pavestą joms darbą. Šiais metais kiaulininkės jau nupenėjo 77 bekonus.

Kolūkio valdyba savo ruožtu rūpinasi suinteresuoti kiaulininkes jų darbu. Už nupenėtą bekoną, be pagrindinių darbadienių, kiaulininkei dar išmokama po 15 rublių. Be to, žemės ūkio artelės valdyba nutarė kiekvienais metais premijuoti kiaulininkes, išduodant po vieną paršėlį.

Vykdant prisiimtus įsipareigojimus kiaulienos gamyboje dalyvauja daug kolūkiečių. 95 kolūkiečiai sudarė su valdyba sutartis auginėti kolūkiui bekonus. Kai kurie jų jau pristatė į priėmimo punktą išaugintas kolūkiui kiaules.

Prasidėjo penktas pirmo septynmečio mėnuo. Gyvulių auginimo šiokiadieniai kasdien tampa labiau įtempti. Siekiant įvykdyti įsipareigojimus, šiais metais dar reikia nupenėti apie 250 bekonų. Siuo metu turime 75 pavasario paršavimosi paršelius. Numatoma dar gegužės mėnesį gauti ne mažiau kaip 35 paršelius. Dabar mūsų uždavinys — neprileisti nė vieno gyvulio kritimo, išsaugoti juos nuo susirgimo, pagerinti jų šėrimą ir pasiekti dar geresnės kiaulių priežiūros. Esant tokioms sąlygoms visi mūsų planai bus sėkmingai įgyvendinti.

E. Stacevičius
„Tarybų Lietuvos“ kolūkio kiaulių fermos vedėjas



EKONOMINĖS TEMOMIS

Plečiame sideralinių pūdymų plotus

Mūsų brigados žemdirbiai niekaip negalėdavo išauginti gero žiemkenčių derliaus. Rodos, dirbome, stengėmės, bet rezultatai likdavo žemi: iš smėlėtų dirvų vos sėklą susigrąžindavome.

Prieš dvejus metus brigadoje organizavome sideralinius pūdymus. 30 hektarų smėlėtų dirvų pavasarį apšėjome lubinu trąšais. Jis gerai išaugo ir rudenį šiuose sideraliniuose pūdymuose pasėjome rugius. Rezultatai tuojau pat pasikeitė. Pernai iš kiekvieno tokių dirvų hektaro surinkome po 14 centnerių žiemkenčių, kai vidutiniškas brigados žiemkenčių derlingumas sudarė 12,5 centnerio iš ha. Žiemkenčiai, pasėti sideraliniuose pūdymuose, ir užtikrino mūsų brigadai I vietą lenktyniavime su kitomis brigadomis, kadangi surinkome 23 tonomis grūdinių kultūrų daugiau, negu jos.

Atidarytas buitinio aptarnavimo kombinatas

Sviesiose, erdviose patalpose sutinka pirmuosius septynmečio metus Zarasų vietinės ūkio valdybos batų dirbtuvės, individualinių užsakymų siuvyklos, kepurinių, foto, moterų ir vy-

Faktas, kad tiek mūsų, tiek ir kituose rajono kolūkiuose iki šiol dar sudaromos mažos vietinių trąšų atsargos, kad jų užtenka vos bulvių, kukurūzų pasėliams bei daržams partręšti, o pūdymai nei mėslo, nei pūdinių negauna. Todėl lubinas trąšas šiuo atveju labai naudingas. Norint gauti, kaip aukščiau minėjau, po 14 cent rugių iš hektaro, smėlingoms bei priemolio dirvoms reikėtų duoti po 20—25 tonas mėšlo į hektarą. O mums šį mėšlo kiekį pilnai pakeitė 100—120 kilogramų lubino sėklų. Darbo sąnaudos ir vienu, ir kitu atveju, atrodo, yra vienodos.

Sideralinius pūdymus mes ir toliau praktikuosime, juos plėsime. Antai, ir šiemet tokių pūdymų turėsime nemažiau kaip 30 hektarų.

S. POPROCKAS
Stalino vardo kolūkio I kompleksinės brigados brigadininkas

PRIMORSKO KRASTAS. Anučinsko rajono Daubichino ryžių tarybinio ūkio kolektyvas, vykdydamas TSKP XXI suvažiavimo nutarimus, nutarė pirmąsias septynmečio metais nupenėti natūraliuose vandens plotuose, bei ryžių laukuose 1 milijoną ančių ir pristatyti valstybei 16 tūkstančių centnerių aukštos kokybės paukščių mėsos. Tai reiškia, kad per metus tarybinis ūkis gaus 615 cent paukštienos kiekvienam 100 hektarų grūdinių pasėlių. Daubichiniečiai įtemptai kovoja už savo didelio įsipareigojimo įvykdymą.

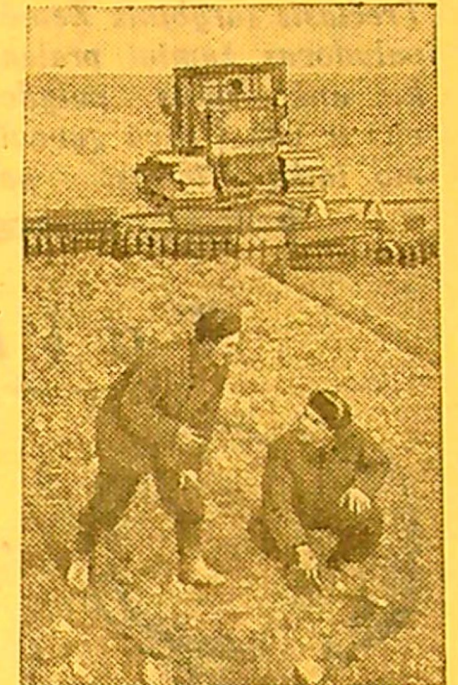
Tarybinio ūkio paukščių fermos motininiam būryje yra didelė grupė pekino veislės ančių — Kinijos draugų dovana.

Nuotraukoje: ančių auginimo narvelių ceche. Priešakyje — geriausia Daubichino tarybinio ūkio paukštinkė Valentina Lobanova. (TASS).

Tolimųjų Rytų kolūkio komunistai

CHABAROVSKO KRAS-TAS. Į Tolimųjų Rytų laukus atėjo pirmas septynmečio pavasaris. Jį organizuotai sutiko Leninsko rajono „Putj Lenina“ žemės ūkio artelės mechanizatoriai ir laukininkai. Artelės partinė organizacija vadovavo lenktyniavimui visuose kolūkinės organizacijos baruose. Ir tai iš karto davė teigiamus rezultatus. Anksčiau buvo daugiausia siaurai bei kryžminiu būdais. Visi užsėti sklypai rūpestingai privoluoti.

Kolūkio mechanizatoriams komunistams pasiūlius traktorinės-laukininkystės brigados atsakė nuo pilstytojų pavasario sėjos darbų metu. Pilstytojų pareigas sėkmingai vykdė apskaitininkai. Vien tik ši priemonė įgalino sutau-



pyti po vieną darbadienį kiekvienam hektarui. Nesunku apskaičiuoti, kiek lėšų sutaupys kolūkis, jeigu visas pasėlių plotas užima apie 4 tūkstančius hektarų.

Kolūkio partinė organizacija griežtai kontroliuoja laukų darbų kokybę bei terminus.

Dabar žemės ūkio artelės mechanizatoriai paruošia dirvų kukurūzams bei sojai. Pirmųjų darbo laimėjimai bei jų patyrimas nušviečiami kovos lapeliuose bei „žaibuose“, kurie, komunistų iniciatyva, sistemingai leidžiami traktorinių-laukininkystės brigadų lauko stovyklose.

Leidžiant sieninę spaudą aktyviai dalyvauja Leninsko rajoninės bibliotekos darbuotojai.

Nuotraukoje: 1. (iš dešinės į kairę): rajoninės bibliotekos darbuotoja komjaunulė Galina Kniaževskaja, „Putj Lenina“ kolūkio komunistai apskaitininkas Nikolajus Andriejevičius Varlamovas ir traktorininkas Viačeslavas Matvejevičius Palkinas leidžia eilinį kovos lapelį; 2. „Putj Lenina“ kolūkio brigadininkas padėjėjas V. Cugunovas (kairėje) ir apskaitininkas N. Varlamovas tikrina dirvos įdirbimo kokybę. (TASS).

IDOMI ISVYKA

Išvyką į Antazavės sviesto gamybos cechą suorganizavo vietos vidurinės mokyklos devintos klasės moksleiviai, vadovaujami mokytojos Kuolaitės. Cecho technologas Pletkus supažindino mokinius su sviesto gamyba ir cecho įrengimais. Labiausiai mokiniai domėjosi lokomobiliu. **A. Pučinskas**



—□—

Zdanovo vardo žemės ūkio artelės pieno-prekinės fermos darbuotojai labai jaudinosi prisiimdami socialistinius įsipareigojimus pieno gamyboje šiemetams. 2200 litrų pieno iš kiekvienos karvės. Kaip ten bebūtų, tai rimtas žingsnis. Kai kurios melžėjos iškart net nesiryžo. Kolūkio zootechnikė Liucija Adamonytė padarė melžėjas:

— Pašaro yra pakankamai. Patalpa puiki. O ir nedirbsime senoviškai. Pradėsime zootechninį apmokymą, išnagrinsime priešakinių melžėjų patyrimą, — žadėjo ji.

Tai buvo metų pradžioje. Melžėjos vieningai ėmėsi darbo. Lenktyniaudamos tarpusavy už pieno primel-

Norėtusi išgirsti ką nors apie priešakinį patyrimą...

žimo padidinimą, gyvulių priežiūros pagerinimą, jos iki balandžio 1 dienos primelžė iš kiekvienos karvės vidutiniškai po 319 litrų, t. y. 64 litrais daugiau, negu buvo primelžta per tą patį laikotarpį praėjusiais metais. O kai kurios jų, kaip Michailova, Radzivilova, Ignatjeva primelžė iš vienos karvės žymiai daugiau, negu jų draugės. O vis dėlto tai nepatenkina merginų, atvirkščiai, kelia joms nerimą. Juk iki pusmečio pabaigos liko ne tiek jau daug laiko.

Kaip pagerinti gyvulių priežiūrą? Kaip pasiekti didesnius išmilžius? Šie klausimai nuolat jaudina mer-

ginas. Daugelis jų turi nedidelį darbo patyrimą, o kai kurios ir visai jo neturi. Yra tokios melžėjos, kurios net nežino, kaip reikia masažuoti tešmenį. Atrodytų, pirmas pagalbininkas čia ir turi būti zootechnikė, kuri padėtų melžėjoms taikyti praktikoje įgytas žinias, išaiškinti, kas joms yra nesuprantama.

O ir tos melžėjos, kurios jau turi patyrimo, nori žinoti apie priešakinį rajono, respublikos, šalies melžėjų patyrimą.

—Kartą pačios bandėme skaityti žurnalą „Životnovodstvo“, bet sunkoka. Patys suprantate, kai kurios iš mūsų tėturi vos 6 klasių

išsilavinimą, o kitos dar mažiau, — skundžiasi jos.

Kodėl taip gaunasi? Juk melžėjos reikalauja ne daugiau, kaip tik paprastos praktiškos pagalbos. Gyvulių augintojai nori žinoti apie šalies pienininkystės meistrų priešakinius metodus. Fermoje reikia skleisti priešakinį patyrimą, mokslo pasiekimus. Svarbiausiu kovotoju už šį reikalą, jo propagandistū turi būti zootechnikas. Tačiau po karštų pažadų ji apie tai užmiršo. Ar zootechnikė Liucija Adamonytė neranda tam laiko, ar ji mano, kad tai neduos reikiamos naudos, tačiau ji ir iki šiol abejingai atsako į

melžėjų klausimus žvilgsnius.

Greit gyvulius išgins į laukus. Vasaros gyvulių laikymas susietas su daugeliu ypatumų. Iš esmės tai pats atsakingiausias laikotarpis, kuris žymiu mastu nulems įsipareigojimų likimą. Teisingas gyvulių ganybos organizavimas, jų papildomas šėrimas, apsaugojimas nuo įvairių susirgimų — viskas domina jaunas melžėjas.

Norisi tikėti, kad vis dėlto Liucija Adamonytė supras savo klaidą ir ateis pas gyvulių augintojus su reikalingu, įdomiu pasakojimu apie priešakinį patyrimą.

D. Gavrilovas

Penki tūkstančiai apsisukimų aplink žemę

1959 metų gegužės 8 d. 1 valandą 54 minutės Maskvos laiku trečiasis tarybinis dirbtinis Žemės palydovas apsisuko aplink Žemės rutulį 5000-ąją kartą. Palydovas skrieja jau 358 paras ir per tą laiką jis nuskriejo 228,2 milijono kilometrų. Nepaisant to, kad jo svoris (1327 kilogramai) beveik 16 kartų viršija pirmojo tarybinio palydovo svorį, trečiasis palydovas pakilo aukščiau virš Žemės, negu pirmasis ir antrasis palydovai. Trečiasis tarybinis Žemės palydovas žymiai pralenkia ankstesnius palydovus ir pagal savo gyvavimo laiką. Pirmasis pa-

saulyje Žemės palydovas, kurį paleido tarybiniai žmonės 1957 metų spalio mėn. 4 d. ir atvėręs naują mokslo ir technikos vystymosi erą, išbuvo kosmose 94 dienas, padaręs 1440 apsisukimų aplink Žemės rutulį, o ant-rasis — 163 dienas, padaręs 2370 apsisukimų aplink Žemės rutulį.

Iki šiol trečiame palydove dirba ir saulės baterijos, ir cheminiai maitinimo šaltiniai. Tai įgalina atlikti radiotechninius palydovo stebėjimus. Be specialiai sukurtos Tarybų Sąjungoje automatinio matavimo komplekso, trečiąjį Žemės palydovą stebi daugiau kaip 80 optinių stočių ir observatorijų, esančių visoje Tarybų Sąjungos teritorijoje, ir daugiau kaip 110 tokių stočių užsienio šalyse.

Nuo trečiojo tarybinio Žemės palydovo paleidimo adresu „Maskva-palydovas“ ir „Maskva-kosmosas“ gauta apie devynis tūkstančius laiškų nuo tarybinių piliečių ir iš užsienio. Daugiau kaip 2 tūkstančiai tarybinių ir užsienio šalių piliečių pareiškė norą būti pirmais keleiviais į kosmosą. Laiškuose žavimasi didžiuliais tarybinio mokslo bei technikos pasiekimais. (TASS-ELTA).

UŽSIENIO SPAUDOJE

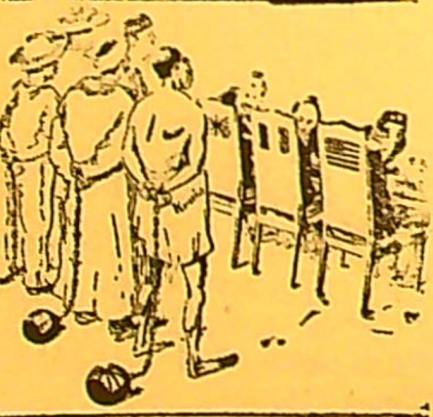
T a i k l i s a t y r a



Atsargiai, misteriai Dalesai, toks apetitas jūsų pirmtakui jau buvo lemtingas.

Berlyne išleistas Alfredo Baierio-Redo politinių karikatūrų rinkinys „Politiches Bilderbuch“ („Politinių paveikslų knyga“). A. Baieris-Redas — VVDP organo „Nojes Doičland“ karikatūristas — stovi pirmose gretose tų vokiečių dailininkų, kurie visa savo siela ir savo talentu prisideda prie kovos už laisvą socialistinę Vokietiją. Vokietijos darbininkų klasė pažįsta A. Baierį-Redą jau keliasdešimt metų, dar nuo ikihitlerinių laikų, kai jis dirbo vokiečių komunistų partijos organo „Rote Fane“ („Raudonoji vėliava“) karikatūristu.

Didelis plunksnos ir tepuko meistras, kupinas liaudies humoro satyrikas A. Baieris-Redas, nežiūrint savo senyvo amžiaus, nuolat randa naujų formų sa-



„Kaip mums teko išgirsti, ponai kalbėjo apie laisvus rinkimus. Mes mielai norėtume, kad jūs savo žodį ištesėtumėte.“

vo mintims išreikšti.

Mes sklaidome Baierio-Redo knygos puslapius. Kiek gilaus, tikrai liaudiško sąmojo jo politinėse karikatūrose, kiek meilės savo darbo liaudžiai, jos didžiam draugui — Tarybų šaliai, kiek neapykantos įvairaus plauko taikos ir pažangos priešams — Vakarų imperialistams!

„Plačiai išsižiojęs amerikietis mėgina praryti Žemės rutulį. Šalia jo guli išskėtęs rankas Hitleris. Iš jo burnos kyšo pusė Žemės rutulio. Hitleris mėgino jį praryti, tačiau paspringo. Po šia sąmojinga, visiems suprantama karikatūra — parašas „Atsargiai, misteriai Dalesai, toks apetitas jau buvo lemtingas jūsų pirmtakui!“

Arba, štai, viena ant kitos aukštai pakrautos dėžės. Ant kiekvienos jų užrašyta: „Ginklavimas“. Viršuje stovi amerikietis, kraunantis naują, pilną bombų dėžę. Dėžėmis į viršų lipa giltinė su užrašu „Krizė“ ant nugaros. Po karikatūra parašas: „Krizė: — Tu nuo manęs nepabėgsi!“ Kaip puikiai išreikšta mintis, jog ginklavimosi varžybos monopolistų neišgelbės nuo sparčiai artėjančios krizės!

Kiekvienas nuoširdžiai pasijuoks pamatęs karikatūrą, išreiškiančią viso pasaulio pažangiųjų jėgų reikalavimą, kad JAV pripažintų Kinijos Liaudies Respubliką. Ant mokyklinės lentos nupaišytos penkios KLR vėliavos žvaigždės. Mokyklos suole stovi suglumęs politikas, o vaikūškis prie lentos jį klausia: „O, ponas Dalesai! Kaip gi jūs galite norėti pasiekti Marsą, jei nepažįstate tokio reikšmingo žemės žvaigždyno?“

„Laikai keičiasi“ — taip pavadino A. Baieris-Redas karikatūrą, kurioje jis rodo, kaip kolonijinės šalys išsivaduoja nuo gran-

dinių ir veja lauk kolonizatorius. „Teks išmokti rusų kalbą“ — sako kitoje karikatūroje Mėnulis. Tuo karikatūristas atsiliepė į Tarybų Sąjungos pasiekimus raketinės technikos srityje.

Dailininko-komunisto Alfredo Baierio-Redo piešiniai rodo jo talentą ir kovinę dvasią. Jo taiklus juokas pliekia pikčiausius taikos, demokratijos ir socializmo priešus.

M. Vasaris



„Bet ponas Dalesai! Kaip jūs galite norėti patekti į Marsą, jei jūs net nepažįstate tokio reikšmingo žemės žvaigždyno?“

Technikos naujienos

Skaičiavimo laboratorijoje



Pulkovo astronomijos observatorijoje neseniai įkurta „skaičiavimo laboratorija“. Mokslininkai čia ateina su mokslinių stebėjimų žurnalais, kad greitai gautų išsamius rezultatus medžiagos apdorojimo duomenis. Operatoriai sparčiai perkelia gautas žinias į perforacinius lapus, po to jie patenka į skaičiavimo-analitinės mašinos. Dabar astronomas yra visiškai išsilaušęs nuo daug darbo reikalaujančių skaičiavimų ir gali ramiai dirbti tai, kas svarbiausia — analizuoti gautus duomenis. Dabar vienas skaičiavimo mašinų komplektas pakeičia dešimties skaičiuotojų darbą. Vidutiniškai per metus nedidelė observatorijos skaičiavimo laboratorija atlieka apie 15 milijonų aritmetinių ir kitų operacijų. (TASS-ELTA).

Mažiausia spausdinimo mašina

Grupė Jaroslavo technologinio mokslinio tyrimo instituto Rybinsko skyriaus darbuotojų sukonsruavo ir sumontavo mažo gabarito palengvintos konstrukcijos plokščiosios spausdinimo mašinos bandomąjį pavyzdį. Šios mažiausios mūsų šalyje spausdinimo mašinos ilgis — 120 centimetrų, aukštis — 30 centimetrų. Mašina turi me-

chanizmą 30X42 centimetrų lapams automatiškai paduoti. Jos našumas esant elektrinei pavarai — 1500 atspaudų per valandą. Yra ir rankinė pavana. Tokia patogiai, lengva mašina bus nepakeičiama stambiose naujose statybose, ekspedicijose, naujai steigiamuose tarybiniuose ūkiuose. (TASS-ELTA).

Pirmųjų tarybinio baleto ant ledo gastrolių pasisiekimas

KAUNAS, gegužės 11 d. (ELTA). Su dideliu pasisekimu gastroliuoja čia tarybinio baleto ant ledo kolektyvas, kuris pirmą kartą pasirodo ne Maskvoje.

Baleto pasirodymai kiekvieną kartą vyksta esant per-

pildytoms sporto halės žiūrovų tribūnoms. Per 20 dienų „Ziemos fantazijos“ pažiūrėjo apie 130 tūkstančių žmonių, o norinčių aplankyti šį neįprastą baletą vis dar da- Iš respublikos įmonių, kolūkių ir įstaigų gaunamos vis naujos ir naujos paraiškos kolektyviniam spektaklio ap-lankymui. Vien tik iš Kapsuko rajono ansamblio pasirodymuose jau pabuvojo apie 2000 darbo žmonių. Zinia apie tai, kad Lietuvoje gastroliuoja pirmasis tarybinis baletas ant ledo greitai pas- sklido už respublikos ribų. Į Kauną atvyksta daug žiūrovų iš Kaliningrado, Baltarusijos, Latvijos ir Estijos.

Visi, kuriems teko matyti baleto spektaklius, gerai jį įvertina, pažymi didelį geriausių atlikėjų meistriškumą.

Redaktorius
H. JURSYS

Leidžiami Mikalojaus Čiurlionio laiškai

Lietuvos TSR Valstybinė grožinės literatūros leidykla nutarė išleisti Mikalojaus Konstantino Čiurlionio laiškų rinkinį. Laiškų rinkinį paruošė Valerija Čiurlionytė-Karužienė, tikroji M. K. Čiurlionio sesuo ir biografė, pasiskyrusi daug metų savo brolio kūrybai nagrinėti.

Nutarta paskelbti apie 200 Čiurlionio laiškų, parašytų draugams nuo 1902 iki 1910 metų. Laiškai spausdinami pirmą kartą. Juose yra naujų žinių, papildančių visam pasauliui žinomo lietuvių kompozitoriaus ir dailininko

biografiją, įdomių Čiurlionio minčių apie tapybą, muziką, apibūdinančių jo visuomenines-politines pažiūras. Be laiškų rinkinyje bus įdėta 12 Čiurlionio straipsnių, kurie buvo išspausdinti įvairiuose periodiniuose leidiniuose. Šiuose straipsniuose Čiurlionis nagrinėjo lietuvių nacionalinės kultūros klausimus, pasisakydavo apie dailės parodas, apie kai kurių savo amžininkų kūrybą.

Knyga bus iliustruota, joje bus komentarų, kurie padės skaitytojui susipažinti su M. K. Čiurlionio literatūrinio palikimu.

Registruoja santuoką

Zarasų rajono civilinės metrikacijos biuras praneša, kad žemiau išvardinti piliečiai padavė pareiškimus dėl santuokos užregistravimo:

1. SABLINSKAS Albinas, Jono s., gim. 1931 m., gyv. Zarasų rajone Pavidinės apyl. Mironiškių km., su pil. ZAICAITE Regina, Jokūbo d., gim. 1934 m., gyv. Zarasų raj. Pavidinės apyl. Antužiškių km.
2. VAITKEVICIUS Tadas, Vinco s., gim. 1936 m., gyv. Zarasų raj. Turmanto apyl. Kryžovkos km., su pil. BABUI Irena, Alekso d., gim. 1936 m., gyv. Zarasų raj. Turmanto apyl. Kryžovkos km.
3. JERMYLOVAS Fiodoras Trofimovičius, gim. 1936 m., gyv. Vilniaus m. Polockio g-vė, 75, bt. 5, su pil. BORISOVA Christina Grigorjevna, gim. 1940 m., gyv. Zarasų raj. Suvieko apyl. Milgėdų km.

Zarasų mašinių-melioracijos stočiai reikalingi darbininkai melioracijos darbams.

Atlyginimas vienetinis. Kreiptis į Zarasų MMS. Direktorius

Zarasų miškų ūkio darbuotojai reiškia gilia užuojautą kasininkei PUCHAUSKAITEI Vandai, dėl jos tėvelio mirties.

Gyventojų dėmesiui

Šį mėnesį rajono mokyklose bus trečią kartą skiepijama nuo vaikų paralyžiaus sekančiai:

Gegužės 18 dieną: Cepukiškių, Lupenkos, Turmanto, Tilžės, Užukaimio, Vencintinavos, Vaitkuškių, Gulbinės, Bachmatų, Degesiškių, Smalvų.

Gegužės 19 dieną: Nadūnų, Girsių, Degučių, Babių, Vajesiškio, Droby, Grybiškių, Drobiškių, Kiemionių, Avinstos, Tiltiškių.

Gegužės 20 dieną: Dubaukos, Tabaro, Stelmuzės, Raudinės.

Gegužės 22 dieną: Kiviškių, Imbrado, Kuklių, Meiriškių, Antazavės, Sniukštų, Zirnajų, Suvieko, Kumpuolių, Milgedžių, Noreikių, Samanių, Kamariškių.

Gegužės 23 dieną: Kovališkių, Mukulių, Gudelių, Riešutinės.

Mieste skiepijimas atliekamas vaikų konsultacijoje tomis pačiomis dienomis nuo 9 iki 15 valandų. Prašome tėvus pristatyti visus ikimokyklinio amžiaus vaikus, kuriems buvo padaryti 2 skiepijimai, į artimiausias mokyklas nurodytomis dienomis.

ZARASŲ RAJONO VYR. GDYTOJAS

Pamestą antspaudą „Degučių ambulatorija“ laikyti negaliojančiu.